

NOOMI LJUNGDELL

arjen topografia

TIEDOTE

2. 8. - 19. 8. 2007
Häme-Galleria
Hämeenkatu 26, 15140 Lahti

Tervetuloa lehdistötilaisuuteen keskiviikkona
1. 8 kello 12.00 - 13.00 ja avajaisiin klo 18.00!
alkaen!

Kuvailla tilaa: nimetä sitä, merkitä sitä, niinkuin portolaanikarttojen tekijät jotka kirjailivat rannikot täyteen satamien nimiä, niemien nimiä, poukamien nimiä, kunnes maata ei enää erota merestä mikään muu kuin tekstin jatkuva nauha.

Georges Perec

Arjen topografia -näyttely koostuu tekstiteoksista, jotka kartoittavat arkea purkamalla sen osiin ja tarkastelemalla löydöksiään. Noomi Ljungdellin sanakuvat, porrastaulut ja kirja kysyvät, mitä arki on ja mistä se koostuu etsien vastauksia valokuvien ja Internetin hakukoneiden avulla.

Näyttelyssä esillä olevien sanakuvien pohjana on käytetty valokuvia. Ljungdell ottaa itselleen objektiivisen tutkijan ja tulkin rooliin kääntäen näkemäänsä sanoiksi kuvan päälle, lopulta poistaen koko kuvan. Valkoiselle pohjalle jää näkyviin kuva mustista sanoista. Kääntäjänä Ljungdell asettuu tietoisesti mahdottoman eteen pyrkiessään sanallistamaan visuaalista informaatiota. On ilmeistä, että joillekin asioille ei löydy sanoja, ja kuva on alati tuomittu keskeneräisyyteen. Kuitenkin virheellisyydessä on jotakin inhimillistä ja melankolista. Oman arjen kokemusta ei voida suoraan jakaa.

Sanakuvat leikittelevät kuvan ja kielen eroilla pyrkien yhdistämään niistä piirteitä toisiinsa. Yhtäällä lakoniset sanat pakenevat kuvan ainutlaatuisuutta tehden tietystä ikkunasta vain jonkin tai kaikki ikkunat. Toisaalla konkreettisen runouden tapaan sanat yrittävät tavoittaa asioiden kuvallista olemusta, kuten muotoa tai väriä, peittäen kuvapintaa itseään itsepintaisesti toistaen. Kuivissa yhdistyy kiinnostavasti kuvan katsominen ja tekstin lukeminen. Toisin kuin suurta maalausta, sanakuvaa ei kokonaan voi hahmottaa kauempaa. Alkuperäinen kuva on abstrahoitunut ilmassa leijuviksi sanoiksi, eikä sirpaloituneessa kuvassa ole selkeitä kokonaisuuksia; vain osia, joista yrittää koota jotain, tai epäonnistua. Katsojan on luettava kuvaa osa kerrallaan ja itse rakennettava irrallisten sanojen välille yhteyksiä, rakennettava kuva, kuviteltava kuvan kohde. Ne pakenevat yhtä oikeaa tulkintaa, tiivistelmää tai vastausta. Arki lymyilee jossakin tiskien ja tiilenrakojen välissä.